ΑΡΙΘ. 3,202 — **ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ** — **ΕΤΟΣ ΛΗ'.**

ΑΙΩΝ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας.

Ετήσιος	Δραχ.	40
Εξαμηνιαία	»	20

Τιμὴ καταχωρίσεων δι' ἕκαστον στίχον Λεπ. 50

Ἐκδίδεται κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Εν Τουρκίᾳ ἐτήσιος	Φράγ.	40
Εν Αἰγύπτῳ »	»	44
Εν τῇ Ἀμερικῇ δολάρια		10
Εν τῇ Εὐρώπῃ	Φράγ.	45
Διὰ τοὺς ἐν Δακίᾳ κατ' ἔτος φλωρία ὀλλανδικὰ		5
Διὰ τοὺς ἐν Ῥωσσίᾳ κατ' ἔτος ῥούβλια ἀργυρᾶ		15

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται ἐν τῷ Γραφείῳ.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 20 Ἰανουαρίου 1876. — Τρίτη.

Αἱ εἰδήσεις.

[Τηλεγραφήματα, ληφθέντα, ἀπὸ τοῦ Σαββάτου μέχρι σήμερον.]

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15 (27) Ἰανουαρίου. Ὁ Βίκτωρ Οὐγγὼ καὶ ὁ Λουῒ Βλὰν ἐκλεχθήσονται Γερουσιασταὶ ὁμοφώνως παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων τοῦ Νομοῦ τῶν Παρισίων (Σηκουάνα). Αἱ παρὰ τῶν Δημοκρατικῶν συλλεγεῖσαι πληροφορίαι διαψεύδουσι καθ' ὁλοκληρίαν τὰς εἰδήσεις τοῦ *Πρακτορείου Χάβα*, καθ' ἃς ἐλέγοντο, ὡς ἄραντες τὴν νίκην ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, οἱ ὑποψήφιοι τῶν Συντηρητικῶν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16 (28) Ἰανουαρίου. Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς Γερμανίαν, ἐπὶ ταξειδείῳ, τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν.

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ, 16 (28) Ἰανουαρίου. Ἡ Μεγάλη Δούκισσα Μαρία [πιθανῶς ἡ Λαϋχτεμβέργ ἀδελφὴ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου] πνέει τὰ λοίσθια. Οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἐπέμεινεν ἐλπὶς περὶ τῆς σωτηρίας τῆς ζωῆς αὐτῆς.

ΠΕΣΤΗ, 16 (28) Ἰανουαρίου. Ὁ Δὴκ [Deack] [ὁ ὀνομαστὸς πρωτεύων πολιτικὸς ἀνὴρ τῆς Οὐγγαρίας] εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ θανάτου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 16 (28) Ἰανουαρίου. Ἐπίκειται ὁ σχηματισμὸς Ὑπουργείου συντηρητικοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 15 (27) Ἰανουαρίου. Ὁ *Νεολόγος* ἀναγγέλλει, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἐλύθη. Τὸ παρὰ τῆς μικτῆς Ἐπιτροπείας διασκευασθὲν σχέδιον ἐνεκρίθη, σήμερον, παρὰ τῆς Πύλης. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου ἀναγνωρίζει, ὡς ὑπηκόους Ἕλληνας, πάντας τοὺς ἀποκτήσαντας τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους **1858.** Πάγια ὀθωμανικὰ χρεώγραφα, 23, 57.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 17 (29) Ἰανουαρίου. Πάγια ὀθωμανικὰ χρεώγραφα 22, 70.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οἱ ἐν Ἀθήναις παρόντες Βουλευταὶ μόλις ἀριθμοῦνται εἰς **106.** Ὡς μανθάνομεν, ὁ Κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς θὰ προσκαλέσῃ τοὺς Βουλευτὰς εἰς συνεδρίασιν, διὰ τὸ Σάββατον τῆς ἑβδομάδος ταύτης, ἐὰν διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς σήμερον καὶ τῆς Πέμπτης ἀφιχθῶσιν εἰς Ἀθήνας Βουλευταί τινες, ὡς ἀνήγγειλαν, καὶ ὡς ὑπάρχουσι περὶ τῆς ἀφίξεως αὐτῶν προσδοκίαι. Μετὰ τὴν πρόσκλησιν αὐτήν, ματαιουμένην, ὁ Κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς θὰ παραιτηθῇ πάσης ἄλλης ἀποπείρας.

Ἐννοοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι, ἐὰν μὴ ὦσιν ἐν Ἀθήναις παρόντες Βουλευταὶ τοὐλάχιστον 130 ἢ 140, δὲν δύναται, οὔτε πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως σπουδαίων νομοσχεδίων, ἅτινα πάντως ἀπαιτοῦσι τὴν συνδρομὴν πολλῶν Βουλευτῶν· ἐντεῦθεν, ὡς ἄλλως τε καὶ ἐξ ἀρχῆς τοῦτο ἐγράψαμεν, δὲν πιστεύομεν δυνατὴν πλέον τὴν σπουδαίαν ἐπανάληψιν τῶν βουλευτικῶν ἔργων, καὶ τὴν σύνοδον παραδεχόμεθα περατωθεῖσαν ἀπὸ τοῦδε. Ἀλλ' ὅμως τὸ καθῆκον πρὸς Συναδέλφους, ὧν ἐκκρεμεῖς εἰσιν αἱ ἐκλογαί, ἐπιβάλλει τοῖς ἐν Ἀθήναις Βουλευταῖς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγκροτήσωσι μίαν ἢ δύο συνεδριάσεις τοὐλάχιστον, ὅπως ἐπικυρώσωσι τὰς ἀναμφισβητήτως νομίμως γενομένας ἐκλογὰς αὐτῶν. Ἡ ἐκλογὴ Λευκάδος εἶναι ὥριμος ἤδη, διὰ δὲ τὰς τῆς Τήνου, Φθιώτιδος, καὶ Γορτυνίας ἀρκοῦσι δύο συνεδριάσεις πρὸς ἐξέλεγξιν. Δὲν εἶναι ἄδικον οἱ παρόντες ἐν Ἀθήναις Βουλευταὶ νὰ μὴ συνέλθωσιν εἰς συνεδρίασιν, τοὐλάχιστον πρὸς τὸ τέλος τοῦτο; Εὐχόμεθα ἡ φωνὴ ἡμῶν νὰ ἠχήσῃ ἀποτελεσματικῶς παρὰ τοῖς Συναδέλφοις.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἠγγέλθη, ὅτι τὸ ἐκκρεμὲς ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἐλύθη, ἀποδεχθείσης τῆς Πύλης ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς ὑπηκόους Ἕλληνας, τοὺς ἀποκτήσαντας τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα ὑπηκόους τῆς Τουρκίας, μέχρι τοῦ ἔτους **1858,** ὡς ἀνεγνώρισεν ἐν ἔτει **1863** ὡς ὑπηκόους Ῥώσσους, τοὺς μέχρι τῆς αὐτῆς ἐποχῆς ἀπὸ ῥαγιάδων τοιούτους γενομένους. Ἡ λύσις αὐτὴ θεωρεῖται, ὡς ἐπιτυχία· διότι ἡ Ἑλλὰς ἀπήλαυσεν ἀπὸ τῆς Τουρκίας ὅ,τι κέκτηται ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑπηκοότητος τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον Κράτος, ἡ Ῥωσσία. Ἐν ἔτει **1869,** ὡς ἐνθυμεῖται ὁ ἀναγνώστης ἐκ προηγουμένων ἐκθέσεων, ἐν τῷ *Αἰῶνι* καταχωρισθεισῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Ζαΐμη ἔθετο τὸν ὅρον τοῦ ἔτους **1858,** ὃν ἡ Πύλη δὲν ἐδέχθη, ἐπιμένουσα εἰς τὸν ὅρον τοῦ ἔτους **1855.**

Γράφουσαι Συνάδελφοί τινες τῆς πρωτευούσης περὶ τῆς προσεχοῦς ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τῶν Τέκνων αὐτῶν, ἐσημείωσαν, αἱ μέν, ὅτι παρακολουθεῖ τὸν Βασιλέα εἷς Ὑπουργός, καὶ μάλιστα ὁ νῦν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, Κ. Κοντόσταυλος, αἱ δέ, ὅτι διοριζομένου τοῦ Κ. Κοντοσταύλου πρέσβεως εἰς Λονδῖνον ἢ εἰς Ῥώμην, ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου ὁ Κ. Ζαΐμης, καὶ ὡς τοιοῦτος συνταξειδεύει τῷ Βασιλεῖ· ἕτεραι ἐπὶ τέλει ἀνέγραψαν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐζήτησε νὰ τὸν παρακολουθήσῃ ὁ Κ. Θ. Δηλιγιάννης, καὶ ἄλλαι, γενναιότερον καὶ ἐπὶ τὸ μᾶλλον πειστικὸν χωροῦσαι, ἀνήγγειλαν, ὅτι ὁ Κ. Ζαΐμης γίνεται Πρωθυπουργός, ἵνα δυνηθῇ νὰ παρακολουθήσῃ τὸν Βασιλέα ὁ Κ. Κουμουνδοῦρος.

Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς, ἕνεκα λόγων τελειοποιήσεως τῆς διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς συγκοινωνίας, περιέπεσεν εἰς ἀχρηστίαν τὸ παλαιότερον ἰσχῦσαν σύστημα, ὅπως ὁ Βασιλεύς, ἐξερχόμενος τοῦ Κράτους, διορίζῃ Ἐπιτροπήν τινα, ἵνα διαχειρίζηται τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν κατὰ τὴν ἀπουσίαν του, καὶ ἐνασκῇ πάντα τὰ βασιλικὰ δικαιώματα, ἐκτὸς τοῦ δικαιώματος τοῦ διαλύειν τὴν Βουλήν, τοῦ διορίζειν Λόρδους, τοῦ κυροῦν Νόμους, τοῦ ἀπονέμειν χάριν, καί τινων ἄλλων, ἡ νῦν Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ὁσάκις ἂν μετέβη εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην, συνωδεύθη καὶ παρά τινος Ὑπουργοῦ. Καὶ ἄλλοι Βασιλεῖς δ' ἐπίσης συνωδεύθησαν παρ' Ὑπουργῶν των, ἐξελθόντες τοῦ Κράτους, ὁσάκις ἀπῆλθον ἐπὶ διαπραγματεύσεσι σπουδαίαις, ἀφορώσαις διεθνεῖς συμβάσεις, ἢ ἀπέδωκαν αὐθεντικὰς ἐπισκέψεις. Ἐν τῇ Ἑλλάδι ὅμως, μέχρι τοῦδε, ὁσάκις ὁ Βασιλεὺς ἐξῆλθε τοῦ Κράτους, δὲν παρηκολούθησεν αὐτὸν Ὑπουργός τις. Τοῦτο δ' ἐξηγεῖται κάπως, διότι καὶ φροντὶς ἐλήφθη, ὅπως ἀντιβασιλεύων τις ὁρισθῇ, καὶ ἅπαξ μέν, ὡς ἐνθυμοῦνται πάντες, ἀντεβασίλευσεν ἡ Βασίλισσα, ἅπαξ δὲ ὁ θεῖος τοῦ Βασιλέως πρίγκηψ Ἰωάννης, καὶ διεθνής τις σύμβασις, ἀφορῶσα εἰς τὴν πολιτικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος, δὲν προέκειτο νὰ συναφθῇ, ἢ τοὐλάχιστον ἐκρίθη εὔλογον, ἕνεκα φρονήσεως πολιτικῆς, νὰ μὴ ἀποδοθῇ πολιτικὸς χαρακτήρ, εἰς τὴν ἀποδημίαν τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.

Βεβαίως τὸ μέχρι τοῦδε γενόμενον δὲν εἶναι λόγος, κατισχύων, ὅπως ἐπικρατήσῃ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τὸ κατὰ τὸ παρελθὸν ἰσχῦσαν. Διότι δὲν παρηκολούθησε μέχρι τοῦδε τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων, ταξειδεύοντι, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, Ὑπουργός τις, δὲν εἶναι ἐπαρκὴς αἰτία, ὅπως μὴ συνταξειδεύσῃ αὐτῷ Ὑπουργός, σήμερον. Σήμερον μάλιστα, ὅτε Ἀντιβασιλεὺς δὲν ἀπομένει, καὶ ὅτε, ὡς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐδήλωσαν πάντες οἱ ἀξιοῦντες νὰ πιστεύωνται παρὰ τῶν ἀκροωμένων αὐτούς, διαπαίζεται ἡ τύχη τῆς Ἀνατολῆς ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἡ βασιλικὴ ἐκδρομὴ συνδέεται μετὰ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων, ἴσως παρουσιάζεται, ἐκ πρώτης ὄψεως ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος, καί τις λόγος μάλιστα, ὑπὲρ τοῦ ἐναντίου συνηγορῶν. Κατ' οὐσίαν οὕτω ἡ διάδοσις δὲν εἶναι ἀνυποστήρικτος ὁλοκλήρως, οὔτε ἄδικον εἶχον οἱ πιστεύσαντες εἰς τὴν εἴδησιν, ὅτι, παρὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἐπικρατήσαντα, τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ συνοδεύσῃ τὸν ἀποδημοῦντα Βασιλέα καὶ εἷς Ὑπουργός. Ἴσως μάλιστα τὸ ζήτημα ἐγένετο καὶ ὑποκείμενον διασκέψεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως. Ἐὰν ὅμως ὦμεν καλῶς πληροφορημένοι, εἰσέτι οὐδὲν περὶ τοῦ πρακτέου ἀπεφασίσθη, ἐν ἄλλοις δὲν ἐλύθη τὸ ζήτημα κατ' ἀρχήν, δηλαδὴ ἐὰν ἦναι ἀπόλυτος ἀνάγκη Ὑπουργός τις νὰ συνοδεύσῃ τὸν Βασιλέα, πρὸ πάντων δέ, ἐὰν συμφέρῃ πολιτικῶς, ἐὰν μὴ βλάπτῃ μάλιστα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, νὰ δοθῇ εἰς τὸ βασιλικὸν ταξείδιον χαρακτὴρ πολιτικός, καὶ νὰ διατυμπανισθῇ, ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων μεταβαίνει εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐπὶ τῇ διαπραγματεύσει συμμαχίας τινος, ἢ ἐπὶ τῇ ἀναλήψει διεθνῶν ὑποχρεώσεων οἱωνδήποτε. Ἐντεῦθεν πᾶσαι αἱ πρόσθετοι καὶ ἑπόμεναι διαδόσεις, περὶ τῶν συνοδευσόντων τὸν Βασιλέα πολιτικῶν προσώπων, ὡς δῆθεν ὁρισθέντων τελειωτικῶς, καὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης παρασκευαζομένων ἐσωτερικῶν συνδυασμῶν, εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὑπουργικῶν χαρτοφυλακίων, εἰσὶ πρόωροι ὅλως καὶ μὴ κεκτημέναι βάσιν θετικήν.

Ἀγνοοῦμεν τίς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ληφθήσεται ὁριστικὴ ἀπόφασις. Ἐμπρώτοις, τὸ ζήτημα κατ' οὐσίαν δὲν κρίνομεν σπουδαῖον. Δὲν ἔχομεν τὴν ἀγαθότητα νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ παρουσία Ὑπουργοῦ τινος, ἢ πολιτικοῦ, παρὰ τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων, ἐπισκεπτομένῳ τοὺς συγγενεῖς του, ἢ περιερχομένῳ τὰς πρωτευούσας τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν, ἣν φέρει ἡ παρουσία τοῦ Βίσμαρκ, τοῦ Γορτζακώφ, τοῦ Δισραέλη, τοῦ Ἀνδράσση, τοῦ Γισκόντη, ἢ τινος ἄλλου πολιτικοῦ, συνοδεύοντος τοὺς ταξειδεύοντας ἡγεμόνας τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Δείγματα φρονήσεως δίδομεν μόνον, ὅταν ἔχωμεν τὸ θάῤῥος νὰ ὁμολογῶμεν τὴν πραγματικὴν θέσιν ἡμῶν ἐν τῇ πολιτικῇ, καὶ μὴ φαντασιοκοπῶμεν. Νομίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ πολιτικὴ φρόνησις καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπιβάλλουσιν, ὅπως τὸ ταξείδιον τοῦ Βασιλέως μὴ περιβάλωσιν ἄκαιροι καὶ πτωχαλαζονικαὶ ἐπιδείξεις. Ἐάν τι εὐνοϊκὸν ἔχωσιν ἀπόφασιν νὰ πράξωσιν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, δι' ὃ ὅμως λυπούμενοι ἀνομολογοῦμεν, ὅτι ἀμφιβάλλομεν λίαν, καθόσον καὶ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, μεθ' ὅσα ἂν γράφωνται, δὲν εὑρίσκεται εἰς ὃ σημεῖον ὀνειρεύονταί τινες, ἀρκεῖ μόνον ἡ παρουσία τοῦ Βασιλέως, ὅπως κατορθωθῇ τοῦτο, περιττὴ δ' ὅλως ἀποβαίνει ἡ παρ' αὐτῷ συμπαρέδρευσις Ὑπουργοῦ τινος. Τόσῳ δύσκολον εἶναι, σήμερον, νὰ ὑπογραφῇ συνθήκη τις, καὶ Ὑπουργοῦ μὴ παρευρισκομένου παρὰ τῷ ἀποδημοῦντι Βασιλεῖ, ἐνῷ διαπραγματεύσεις ὁλόκληροι καὶ λεπτομερέσταται ἄρχονται καὶ περατοῦνται διὰ τῆς τηλεγραφικῆς συνεννοήσεως; Ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπομιμνήσκομεν τοῖς Ὑπουργοῖς νὰ σκεφθῶσιν, ὁπόσῳ δυσάρεστον ἕπεται τὸ ἀποτέλεσμα, ἐν περιπτώσει, λίαν πιθανῇ ἀτυχῶς, καθ' ἣν ἡ ἐπιτυχία δὲν ἤθελεν ἐπιστέψει τὴν διπλωματικὴν ἐκστρατείαν αὐτῶν, καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς ἤθελεν ἐπιστρέψει ἄπρακτος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐννοεῖ δὲ πᾶς τις ἀκριβῶς, τί ἐννοοῦμεν διὰ τῆς λέξεως ταύτης, ὅτε γνωστὸν εἶναι τί ἐδίδαξαν ἡμᾶς νὰ προσδοκῶμεν. Προτιμώτερον λοιπὸν νὰ μὴ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ταξείδιον τοῦ Βασιλέως πολιτικὸς χαρακτήρ· τοιοῦτον δὲ θὰ φέρῃ τοῦτο, ἐάν τις ἐν ἐνεργείᾳ Ὑπουργός, ἤ τις πολιτευόμενος, συνοδεύσῃ αὐτόν. Τούτου τυχὸν γινομένου, φυσικὸν ὅλως ἕπεται, ὅτι ἀφεύκτως θὰ ἐκτεθῇ ἡ βασιλικὴ ἀξιοπρέπεια εἰς τὰ δυσάρεστα ἀποτελέσματα, ἅτινα ἀναποδράστως θὰ φέρῃ ἡ βεβαίωσις τῆς ἀποτυχίας πολιτικοῦ ταξειδίου. Ἂς ὑποστηριχθῇ μᾶλλον, ὅτι ὁ Βασιλεὺς μεταβαίνει εἰς Εὐρώπην, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν του· τοιοῦτον δὲ πάντως καὶ εὐτυχῶς χαρακτῆρα φέρει καὶ ἡ περίστασις, ὅτι συνοδεύει αὐτὸν ἡ Βασίλισσα καὶ πάντα τὰ Τέκνα αὐτοῦ· τοῦτο δὲ οὐδόλως κωλύει τὴν ἐπίτευξιν καὶ ἐθνικοῦ τινος καλοῦ, ἐὰν ἡ ὥρα πρὸς ἐπίτευξιν τοιούτου ἐπέστη, καὶ ἐὰν τὰ πράγματα ὦσιν ἐπὶ τοσοῦτον ὥριμα, ὅσῳ ἀγωνιῶσί τινες νὰ παραστήσωσι ταῦτα ἡμῖν. Δύναταί τις νὰ ἔχῃ οἱανδήποτε θέλει ἰδέαν περὶ τοῦ βασιλικοῦ Πολιτεύματος· γινώσκει δὲ ὁ κόσμος, ὅτι δὲν ἔχομεν τὴν ἀρίστην· οὐδεὶς ὅμως, καλῆς πίστεως συζητητὴς ὤν, δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι οἱ Βασιλεῖς, ἐὰν δι' ἄλλο τι, τοὐλάχιστον ἕνεκα συμφέροντος ἀμέσου, εἰσὶν ἐκ τῶν καλῶν παρὰ τοῖς ξένοις συνηγόρων τῶν Κρατῶν, ἐφ' ὧν βασιλεύουσι. Ἐὰν μὴ ἰσχύσῃ ἡ φωνὴ τοῦ βασιλέως Γεωργίου παρὰ τοῖς συγγενεῦσιν αὐτοῦ, ὡς δὲ πεποίθαμεν, ἡ φωνὴ αὐτοῦ θὰ ἦναι εὔγλωττος, ὡς εὔγλωττος ἐξῆλθε τῶν χειλέων αὐτοῦ, καὶ ἐν ἔτει **1867,** ὅτε πάλιν ἐταξείδευσεν εἰς τὴν Εὐρώπην, βεβαίως πολλῷ ἧττον προώρισται νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἠχηροτέραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν ἡ παρουσία οἱουδήποτε Ἕλληνος Ὑπουργοῦ. Τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα θέσιν τῶν Δυνάμεων καὶ τὰς περὶ αὐτῆς ἀποφάσεις τούτων δύο τινὰ μόνον δύνανται νὰ κανονίσωσι, τὰ συμφέροντα αὐτῶν τούτων τῶν Δυνάμεων, καὶ αἱ πράξεις ἡμῶν. Ἀλλ' ὅτε, περὶ μὲν τῶν συμφερόντων αὐτῶν αἱ μεγάλαι Δυνάμεις δὲν ἀναμένουσι νὰ διδαχθῶσι παρ' ἡμῶν τί τὸ πρακτέον, καὶ ὅτε δυστυχῶς ἡμεῖς οὐδὲν ἔργον ἔχομεν νὰ παρουσιάσωμεν, οὐδὲν τετελεσμένον γεγονός, ὅπως ἐπιβληθῶμεν αὐταῖς, ἄλλο ἢ τὴν ἀδράνειαν, τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν ἀκηδείαν ἡμῶν, ἐπιπόλαιος βεβαίως κριτὴς λογίζεται ὁ ἀποδίδων ἔννοιάν τινα σπουδαίαν εἰς τὴν παρὰ τῷ Βασιλεῖ, ταξειδεύοντι ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, παρουσίαν Ἕλληνός τινος Ὑπουργοῦ ἢ πολιτικοῦ. Ἐν ἔτει **1867,** δὲν κατίσχυσεν αὐτὸς ὁ Γεώργιος, καίτοι συγγενὴς νεαρὸς καὶ ἀγαπητός, ν' ἀλλοιώσῃ κατὰ γραμμὴν μίαν τὴν πολιτικὴν τῶν στενῶν συγγενῶν του, καὶ θὰ κατορθώσῃ τοῦτο, σήμερον, Ὑπουργός τις Ἕλλην; Μὴ τρεφόμεθα διὰ κενῶν ἐλπίδων, πρὸ πάντων δὲ μὴ ἀποδεικνύομεν ἀσύγγνωστον ἐπιπολαιότητα, καθ' ἣν ἐποχὴν πρωτίστως χρείαν ἔχομεν νὰ πείσωμεν τοὺς ἐκτὸς ἡμῶν, ὅτι δὲν στερούμεθα πρακτικοῦ νοός, καὶ ὅτι δὲν ἀγνοοῦμεν τὰ στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης, καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἀληθῆ φύσιν τῶν διεθνῶν σχέσεων τῆς σήμερον καὶ τὰ κατ' αὐτὰς ἰσχύοντα.

Ὁ *Λαός*, ἔν τινι τῶν φύλλων αὐτοῦ τῆς ληξάσης ἑβδομάδος, τὸν λόγον ἐπανειλημμένως φέρων, ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βούλγαρη τρόπων τῆς Βουλῆς, καὶ ὑβριστικῶς ἐπιτιθέμενος κατ' αὐτῆς τε καὶ τῶν πολιτευομένων πάντων, ἐξαιρέσει τῶν ἀνθρώπων τῆς 19 Μαρτίου **1875,** ἀμφισβητεῖ αὐτοῖς καὶ αὐτὴν τὴν γενναιοφροσύνην.

Ὡς γινώσκει ὁ ἀναγνώστης, ἡ Βουλή, καίτοι παραπεμφθέντας εἰς δίκην τοὺς ἀποτελέσαντας τὸ Ὑπουργεῖον Βούλγαρη Ὑπουργούς, δὲν προεφυλάκισεν αὐτούς, ἐμβλέπουσα εἰς τὴν φύσιν τῶν πράξεων αὐτῶν, καὶ θέλουσα νὰ παράσχῃ ἀποδείγματα ἐπιεικείας. Ὁ συντάκτης τῶν ἐν τῷ *Λαῷ* ὑβριστικῶν ἄρθρων, οὐ μόνον ὡς *ἀσυνέπειαν* χαρακτηρίζει τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ καὶ ἀρνεῖται αὐτῇ πάντα εὐγενῆ χαρακτῆρα. Δὲν προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν προφυλάκισιν, γράφει, «δὲν ἐτόλμησε νὰ ὠθήσῃ μέχρι τῆς προφυλακίσεως «τῶν κατηγορηθέντων, ὡς *φοβηθεῖσα (!) μήποτε πρὸς τὴν «θέαν τοῦ Βούλγαρη καὶ τοῦ Γρίβα, εἰς τὴν φυλακὴν ἀπαγομένων, ἐξυπνήσῃ ὁ Λαὸς (sic)* καὶ ἐπιβάλῃ πέρας εἰς «τὰ ὄργια τῶν νέων τῆς Βουλῆς Κορυβάντων. Ἠθέλησαν,» προσθέτει ὁ αὐτὸς κάλαμος, «νὰ διαδραματίσωσιν, οἱ γενναῖοι, πρόσωπον Ῥοβεσπιέρου, ἠλέγχθησαν δ' ἁπλῶς Θερσῖται.»

Ὅτε ἀνέγνωμεν τὸ κείμενον τοῦτο, ἀνωμολογήσαμεν, ὁπόσον εἶχον δίκαιον ἐκεῖνοι, οἵτινες, ὑποστηριζόντων ἄλλων τε καὶ ἡμῶν τὴν μετριότητα καὶ τὴν ἐπιείκειαν, ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς καταδιώξεως τῶν παρανομησάντων Ὑπουργῶν, παρετήρουν ἡμῖν, ὅτι ἤθελον καὶ αὐτοὶ συμμερισθῇ τὴν γνώμην μας, ἐὰν εἶχον ἐνώπιον αὐτῶν ἀνθρώπους, συναισθανομένους τὸν ἱπποτισμόν, καὶ ἱκανοὺς νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν γενναιοφροσύνην. Μικροὶ καὶ ποταποὶ τὸ φρόνημα, προσέθετον οἱ ἀντιλέγοντες, ὡς ἀπέδειξαν τοῦτο αἱ πράξεις αὐτῶν, θ' ἀποθρασυνθῶσιν ἔτι μᾶλλον, οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ Βούλγαρη καὶ οἱ περὶ αὐτούς, θὰ ζητήσωσι νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς ἐπιεικείας, ὅπως τὴν χαρακτηρίσωσιν, ὡς πρᾶξιν ἢ ἀδυναμίας, ἢ ὑπολήψεως καὶ τιμῆς πρὸς